

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 280/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova 14, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní sp. zn. B5-4Em/7/2021 a uznesení Mestského súdu Bratislava II č. k. B5-4Em/7/2021-1349 zo 7. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na pokojné užívanie majetku zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím mestského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté rozhodnutie mestského súdu zrušiť a priznať jej náhradu trov konania.

2. Otec maloletých detí sa návrhom zo 16. augusta 2021 proti povinnej sťažovateľke (matke) domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie dočasne upravujúce rozsah styku oprávneného otca s maloletými deťmi. Napadnutým uznesením mestský súd konanie zastavil a sťažovateľke ako povinnej uložil povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu trov konania 4 269,12 eur a povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania 3 659,65 eur.

3. Zastavenie konania mestský súd odôvodnil tým, že nariadené neodkladné opatrenie trvalo na čas do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k deťom, ktoré bolo právoplatne zastavené z dôvodu nedostatku právomoci súdu. Náhradu trov konania

oprávnenému mestský súd odôvodnil záverom, podľa ktorého sťažovateľka dobrovoľne nespĺnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, čím spôsobila, že vykonávacie konanie muselo prebehnúť. Oprávnenému otcovi týmto konaním vznikli trovy právneho zastúpenia a trovy dôkazu za vykonané znalecké dokazovanie. Z rovnakého dôvodu mestský súd uložil sťažovateľke povinnosť nahradiť trovy, ktoré vznikli štátu vyplatením znaleckej odmeny zo štátnych rozpočtových prostriedkov.

4. Sťažovateľka podala proti napadnutému uzneseniu mestského súdu odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14CoE/11/2024-1462 z 30. januára 2025 uznesenie mestského súdu potvrdil, keďže sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi mestského súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Podľa názoru sťažovateľky je vo veci konajúci sudca mestského súdu zaujatý. Nadržiava oprávnenému otcovi, keďže ukladaním finančných bremien (poriadkové pokuty, náhrada trov konania) napomáha oprávnenému otcovi sťažovateľku finančne likvidovať. Napadnuté uznesenie v časti náhradových výrokov mestský súd neodôvodnil dostatočne. Trovy znaleckého dokazovania vznikli výlučne z dôvodov na strane oprávneného otca. Sťažovateľkou namietanými nedostatkami znaleckého posudku sa mestský súd vôbec nezaoberal. Ak mestský súd rozhodol o zastavení konania z dôvodu nedostatku právomoci, potom z tejto skutočnosti nevyhnutne vyplýva, že právomocou nedisponoval ani v čase začatia konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd považuje za nutné v prvom rade upozorniť, že podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Samotná sťažovateľka vymedzila predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha vo svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označila za porušovateľa svojich práv. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014, II. ÚS 660/2016).

7. Sťažovateľka jednoznačne a zrozumiteľne označila za porušovateľa svojich práv mestský súd a za zásah do práv postup mestského súdu. Z obsahu dôvodov ústavnej sťažnosti možno uzavrieť, že zásahom do práv sťažovateľky je podľa jej názoru nielen postup mestského súdu, ktorý je explicitne uvedený v sťažnostnom petite, ale aj napadnuté uznesenie mestského súdu. Iba v tomto rozsahu preto ústavný súd mohol ústavnú sťažnosť predbežne prerokovať.

8. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou napáda postup a rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré sú napadnuteľné odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom. Sťažovateľka odvolanie podala a z príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že ho krajský súd meritórne prejednal a rozhodol o ňom. Tým poskytol ochranu označeným právam sťažovateľky.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd ochranu základným právam a slobodám len za podmienky, že túto ochranu neposkytuje „iný súd“. Tomu zodpovedá § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

10. Právomoc krajského súdu, ktorého potvrdzujúce uznesenie z 30. januára 2025 sťažovateľka do rozsahu ústavnej sťažnosti nepojala, vylučuje právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti smerujúcej proti postupu a uzneseniu mestského súdu ako súdu prvej inštancie. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

11. Odmietnutie ústavnej sťažnosti má za následok, že bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch formulovaných sťažovateľkou (zrušenie napadnutého uznesenia, náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu